

hvorfor vi synes, det er vigtigt. Og nu er det blevet problematiseret. Som Venstres ordfører sagde: Det er ikke spor kompliceret. Nej, det burde det sådan set heller ikke være, men det er det jo blevet.

Den deputation, der i går kom ind til udvalget, fik i en ministerkommentar følgende oplysning i forbindelse med, at man kunne have ladet Told og Skat klare det her, at det på daværende tidspunkt blev undersøgt, »om de nødvendige oplysninger kunne indhentes inden for den meget korte tidsfrist, der var til rådighed, og dette viste sig ikke muligt«.

Forelagt det ministersvar siger den deputation, der er inde fra A-kassernes Samvirke, at de kan levere oplysningerne med døgn's varsel, og det har de kunnet hele tiden. Det er sådan set det, der er baggrunden for, at vi så indkalder til et samråd, som fører til absolut ingenting, og det er det, der er baggrunden for, at vi beder om at få sagen tilbage i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen om forslaget om standsnings af lovforslagets behandling og henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Kl. 13.20

Afstemning

Forslaget om, at behandlingen af lovforslaget standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling, forkastedes, idet 41 (S, SF, RV og KD) stemte for, 54 (V, DF og KF) imod.

Formanden:

Vi genoptager herefter forhandlingen om ændringsforslagene.

Lene Jensen (S):

Det er i hvert fald godt for min motionsrate, det her.

Hele den her sag og vores ændringsforslag drejer sig om det bøvl, der opstår, når man træffer beslutninger over hals og hoved. Det er ikke nogen hemmelighed, at Socialdemokratiet er imod at bruge suspensionen af SP som beskæftigelsesfremmende middel. Det må man jo også kunne forstå, når man læser ministerens egen besvarelse på, at der er op til ti gange så stor beskæftigelseseffekt i at bruge pengene på en anden måde.

Men når nu et flertal alligevel vedtager at suspendere og betale tilbage, så kan det i det mind-

ste foregå på en ordentlig måde, eller kan det? Den her ordentlighed er nemlig meget tæt på at blive ofret på det alter, der handler om hastværk.

Man har jo valgt, at de beløb, folk allerede har indbetalt til SP i 2004, også skal tilbagebetales. Det sker for lønmodtagernes vedkommende via skattekort, men for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagerne beslutter man nu, at staten fralægger sig ansvaret og pålægger kommunerne og a-kasserne at gøre det.

Det er i sig selv kritisabelt at fralægge sig ansvaret, og det er derfor, vi stiller de her to ændringsforslag, der pålægger staten at løfte det her ansvar, og hvis ikke vi kan få det igennem, at man i det mindste så afholder de omkostninger, som man påfører bl.a. a-kasserne herved.

Men herudover er selve valget af fremgangsmetode – hvor min pointe altså er, at den måske ikke engang havde været nødvendig – ret sær. Man kommer nemlig i den situation, at man ifølge de beregninger, vi har set, skal tilbagebetale i gennemsnit 104 kr. pr. dagpengemodtager, og det koster 23,50 kr. pr. transaktion. Har man kun været ledig i f.eks. 14 dage, så skal man have 64 kr., og dem koster det altså også 23,50 kr. at få udbetalt. Og det er da ærlig talt ikke særlig begavet, når man tager i betragtning, at det måske var muligt at finde en løsning, der gjorde, at tingene kunne gå ind over skattekortet, sådan som det gør for alle mulige andre mennesker.

Nu lykkes det jo ikke at få det tilbage i udvalget for at grave i det her, og derfor fastholder vi selvfølgelig vores ændringsforslag principalt om, at det er statens ansvar, og sekundært om, at man, hvis ikke vi kan få det igennem, så i det mindste afholder de udgifter, man påfører andre.

Formanden:

Tak til fru Lene Jensen. Så er det hr. Flemming Oppfeldt som ordfører i forhandlingen om ændringsforslagene.

Flemming Oppfeldt (V):

Det er jo et meget specielt principielt forslag, som Socialdemokratiet her har stillet, for det går jo ud på, at hvis vi laver en lovændring i Folkeetinget, så skal de, der bliver pålagt den administrative byrde, kompenseres derfor. Det er noget helt nyt, vi hører fra Socialdemokratiet. Jeg har aldrig hørt det før.

Det er da tankevækkende, at f.eks. vore virksomheder er pålagt administrative byrder for 29